WEEKBLAD
BELGIE: 5 FR.
NEDERLAND: 35 cts

20 JANUARI 1951 — Nr 15
1ste JAAR — 20 BLZ.

Mickey magazine

Het blad voor kleine en grote kinderen

ANTWOORD OP JE BRIEF

Ik heb smakelijk gelachen om je mopjes, Frans GILLIJNS (Evere), maar ze plaatsen... nee, voorlopig is er geen plaats, zie je ? — Aan PINNOY Filip (Linkebeek), die mij vraagt wat filosofie is, antwoord ik dat een filosoof wijsgerig redeneert. Filosofie is dus wijsbegeerte... en als je nu filosoof bent, trek er je niets van aan, dat je 't niet begrijpt. Dat komt later wel. — Vele groetjes terug aan LEERS Annie (Antwerpen), BERGHMANS Gustaaf (Zwartberg), TISON Mireille (Hasselt) en JACOBS René (Grimbergen). — Aan Jo KRAMER (Den Helder) verklap ik dat de drie caballeros gewoon Donald, Carioca (Geelbek) en Panchito heten. — Een zeer mooie tekening voor mijn album ontvangen van DEBOCK Emilienne (Gent) en Hugo DEGRAER (Adinkerke), een zeer goedhartige konijntjesvriend. — VAN SMET Jozef (Deurne) ontving ik een prachtige brief. Proficiat, Jefke ! En dan mijn portret daarop ! Dank, hoor !... Flink zo ! — Als slot de brief van VAN BASTELAAR André (St-Niklaas) : ons blaadje heeft als hoofddoel de jongens en de meisjes amusante, ontspannende, gezonde lectuur te brengen. Af en toe een lepel wetenschap. In orde ?

MICKEY.

DE VROLIJKE DIERGAARDE

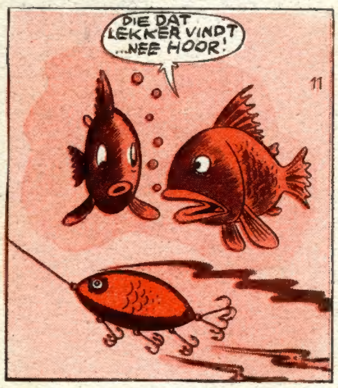

Mickey roept op...

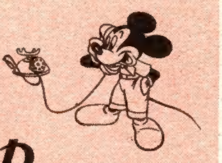

Hallo, hallo, beste maats, vandaag iets over de Creolen in de Antillen. Tussen haakjes gezegd : ik heb in de Antillen eens een beroerd avontuur doorgeleefd. Er zijn pottekes die men liefst gedekt houdt, dus zwijg ik er over.

De Creolen hebben over het algemeen weinig eerbied voor het aardse vaderlijk gezag. Voor hen is het, alsof hun vader niet bestond. Voor het gezag van de Vader van alle mensen — zoals zij God noemen — breken zij echter een lans. Vaak heb ik hen God horen noemen : Papa Bon Dié (Vaderke Goede God) Recht kinderlijk, is het niet ?... En ze menen het!

Voor zijn moeder heeft de Creool wel eerbied, want die vrouw speelt een rol in zijn leven. Maar eens dat de Creool getrouwd is, heeft hij voor zijn echtgenote al even weinig ontzag als voor zijn vader. En ik herinner me een van hun vele volksgezegden : « Een vrouw is een duivel te slecht ! » De Creolen behoren nu eenmaal tot de weinig beschaafde volken; hun land is het arbeidsveld van Vlaamse missionarissen, die er voor opvoeding en onderricht zorgen.

De aarde bekleedt de derde plaats in de orde der waardebepalingen bij de Creolen : God, Moeder, Aarde. Waarom ?... Zij zeggen — en dat is wel waar — dat de aarde hen voedt en kleedt, en in al hun behoeften voorziet. Zij zeggen ook : « God schiep de aarde voor de mens, en niet omgekeerd ». Vandaar misschien de grote waarde die zij er aan hechten, net als de brave landlieden van bij ons.

Voor de wet koestert elke Creool een onbegrensd ontzag. Zij zijn zeer gesteld op hun « palabers », hun redetwisten over het goed recht van iegelijk. Maar ik heb wel eens ondervonden dat zij de vreemdelingen lelijk kunnen beetnemen. Zij hebben immers een spreuk die zegt : « Wie dik wil worden moet slim wezen ! » Daarom spreek ik jullie niet van mijn beroerd avontuur, snappen jullie ?...

Taai, hoor !...

Mickey

MICKEY MAGAZINE Het jeugdblad voor jongens en meisjes.

Uitgaven Pont-Levis — Verantw. uitgever : Frans PRETE, 47, Hopstraat, Brussel.

Abonnement voor Nederland

Storting op of overschrijving naar postgiro 137.867 van de alleenvertegenwoordigers (adres hieronder).

ABONNEMENTSPRIJS :

		3 m.	6 m.	1 jaar
België	fr.	60.—	115.—	225.—
B. Kongo	fr.	65.—	130.—	260.—
Nederland	fl.	4.25	8.—	15.50

Postcheck : Uitgaven Pont-Levis, Nr 7539.34

Alleenvertegenwoordiging voor Nederland en overzeese gebieden : M. van Gelderen en Zoon, Postbus 826, Amsterdam.

Nederlandse lezers richten hun brieven voor MICKEY aan dit adres.

DE MICKEY-CLUB

De Mickey-vriendjes die leiders willen worden van een plaatselijke club, moeten volgende inlichtingen verstrekken :

1. Hun naam, voornamen, juiste adres (straat, nummer, woonplaats, provincie) en geboortedatum.

2. De lijst van de leden van hun plaatselijk clubje. Een **leider** mag geen meisjes aanvaarden in zijn afdeling; een **leidster** mag geen jongens optekenen voor haar afdeling; jongens en meisjes worden apart ingedeeld !... Deze lijst moet voor elk lid vermelden : naam, voornamen, juiste adres, geboortedatum.

3. Een verbintenis moet door leider of leidster in naam van de club ondertekend worden. Deze verbintenis verklaart, dat alle leden van de club trouw zweren aan de grondregels van de Mickey-club (zie lidkaart).

4. De benaming van de clubafdeling moet eveneens vermeld worden. Geen gekke benamingen, vooral geen **strijdwoorden,** tenzij dan met het oog op ons schone ideaal. Indianentermen worden geweerd !!! Enkele voorbeelden : Mickey-club « De Zennevrienden »; « Blauw en Wit », « Excelsior », « De Zandstuivers », « De Donaldneefjes », enz., enz.

5. Alle nuttige inlichtingen voor het Centraal Bestuur te Brussel.

Toekomende week iets over de borstspeld. De plaats ontbreekt hier. Taai !...

MICKEY.

DE VROLIJKE DIERGAARDE

MICKEY DANKT VAN HARTE ALLE KERELTJES EN KERLINNETJES DIE HEM HUN NIEUWJAARSWENSEN STUURDEN EN WENST OOK ZOVEEL TERUG!

Gevaar!... Onderzeeër!...

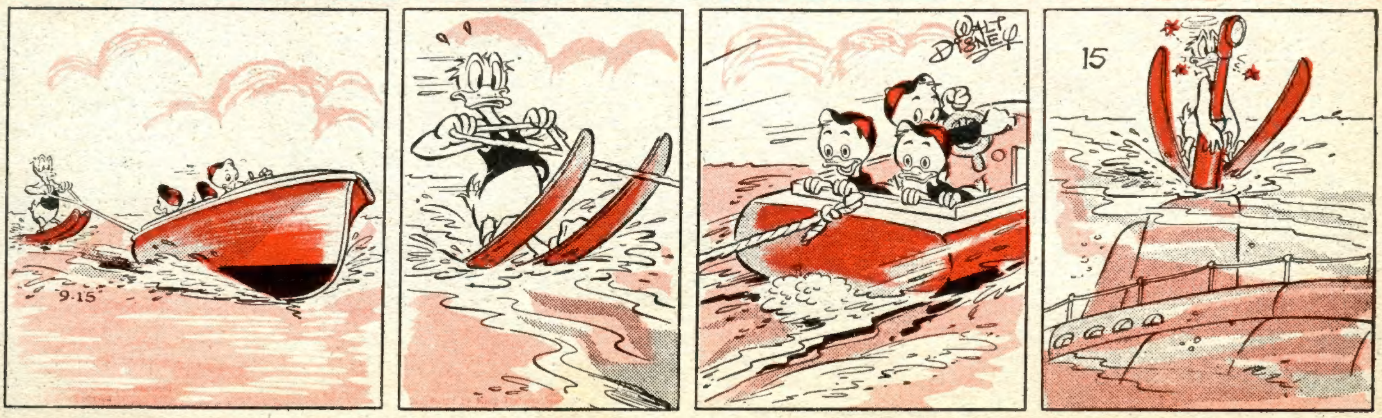

De Geheimen van de EIFFELTOREN

Mickey en zijn maats zijn in de macht van schurken die de Eiffeltoren willen doen springen. Mickey zoekt echter een tegenoffensief in te zetten...

IN HET VOLGEND NUMMER : **HET ZWAARD VAN DAMOCLES**

De slaap van David Swan

door Nathaniël HAWTHORNE

VERTALING : J. C. R. FRABO

« Mickey-Magazine » brengt hier een verhaal van de Noord-Amerikaanse schrijver Nathaniël Hawthorne. Dit verhaal verschijnt voor het eerst in de Nederlandse taal, in de bewerking van J.-C.-R. Frabo. Het verhaal speelt naar het einde van de vorige eeuw, toen er nog postwagens (diligences) in Amerika liepen.

ZOVELE gebeurtenissen beïnvloeden ons levenslot en toch kennen wij er ooit maar weinige van. Ontelbaar zijn de andere feiten — als men die zo mag noemen — die rakelings langs ons gaan, zonder dat ze enig gevolg met zich brengen, noch ons opvallen. Indien wij al de draden van ons levenslot bemerkten, zou het leven nog alleen hoop of vrees, begeestering of wanhoop wezen, en wij zouden geen uur van ware zielerust meer kennen. Als bewijs daarvan kan deze bladzijde uit het secrete leven van David Swan volstaan.

Wij houden ons met David Swan bezig van de dag waarop wij hem ontmoeten op de grote baan die zijn geboortedorp met de stad Boston verbindt. David is dan twintig jaar oud en wordt als kommies in dienst genomen door zijn oom, een breedbeklante kruidenier in Boston.

Hij had nu de hele dag onder de drukkende zon doorgestapt. De hitte, en natuurlijk ook de vermoeienis, brachten hem er toe zich neer te strekken in de eerste klad lommer die hij zou tegenkomen, en daar rustig op de komst van de postwagen te wachten. Weldra bereikte hij een bosje van ahornen, die daar met opzet voor hem geplant schenen. In deze plaats van verademing kweelde een verrukkelijk bronnetje, dat ook weer enkel en alleen als reden van bestaan had, zijn dorst te stillen. David Swan deed er dankbaar zijn voordeel mee. Toen ging hij lang-uit neerliggen, zijn pak hemden en zijn reservebroek samengerold bij wijze van oorkussen en een ontvouwde zakdoek onder de nek. De zonnestralen konden hem niet bereiken. Doordat er de dag te voren een stortregen gevallen was, kwam er geen stof aanstuiven van de grote baan en de jongeling zou aan het beste pluimbed verzaakt hebben voor dit grasbed. De bron wiegde hem zachtjes. De takken boven zijn hoofd schommelden op de blauwe hemel, en David Swan viel in een diepe slaap waarvan de droombeelden ons immer onbekend zullen blijven.

Terwijl hij in de schaduw van de ahornen sliep, kwamen en keerden andere lieden — goed wakker zij ! — te voet, te paard of met een rijtuig langs de zonnige grote baan, voorbij zijn geïmproviseerde ligplaats. Sommigen, die links noch rechts blikten, merkten hem niet. Anderen keken even zijn richting uit, echter zonder dat hij hen in hun overweging stoorde. Weer anderen die hem in zijn diepe slaap vonden, lachten er om. Er waren er ook wier hart slechts misprijzenkende en die de arme David Swan met scheldwoorden overstelpten. Een woordvoerder van de bond der geheelonthouders zag hem en nam hem als onderwerp voor zijn volgende avondconferentie : « Weerzinwekkende verpersoonlijking van de dronkenschap die de wegen met wrakken bezaaide ». Critiek, lof, aanmoediging, minachting of onverschilligheid, het ene woog niet zwaarder dan het andere voor David Swan. Niets van dit alles kon hem wat schelen.

Hij sliep sedert weinige tijd, toen een donkere koets met twee prachtige, vurige paarden bespannen voor een oponthoud stilhield op een paar passen van het bosje van David Swan : een schroef was losgekomen en een der wielen liep gevaar af te lopen. Deze reisonderbreking, trouwens zonder belang, stoorde slechts een ogenblik de oude koopman en zijn vrouw, die naar Boston terugkeerden. Terwijl de knecht en de koetsier het wiel aanschroefden, gingen de twee reizigers onder de ahornen rusten en bemerkten naast het murmelende bronnetje de slapende David Swan.

Met de eerbied welke de nederigste slaper doorgaans inboezemt, maakte de oude koopman zijn tred zo licht als zijn spierpijnen hem dit toelieten. Zijn vrouw nam zich wel voor, te voorkomen dat haar zijden kleed zou suizelen, uit vrees David in zijn slaap te wekken.

— Hoe vast slaapt hij toch ! lispelde de grijsaard. Zie hoe makkelijk hij ademt. Zo'n slaap, zonder enig slaapmiddeltje verkregen, zou mij meer waard zijn dan de helft van mijn fortuin. Dit veronderstelt een goede gezondheid en een onbezorgd karakter.

— Dit voorrecht behoort de jeugd, wedervoer zijn vrouw. Mensen van de rijpe leeftijd, al zijn zij gelukkig, hebben niet zo'n rustige slaap. Denkelijk zal ook hij eenmaal de slapeloosheid kennen.

Dit oude paar bekeek David Swan zo lang en zo oplettend, dat het belang ging stellen in de jonge onbekende rustend onder de ahornen, wier lover zijn aangezicht omlijstte als een zijden sluier. De dame bemerkte dat een zonnestraal de jongeling streelde en zij bewoog de takken derwijze dat de zon de slaper niet kon storen. Na hem die kleine dienst bewezen te hebben, werd zij beroerd door een echt moederlijk gevoelen voor hem.

— Het is de Voorzienigheid die hem hierheen geleid heeft, fluisterde zij haar man toe, en Zij is het ook die ons naar hem toe gevoerd heeft, misschien wel om ons te troosten in de ontgoocheling die onze neef ons berokkend heeft. Mij dunkt, dat ik bij hem een zekere gelijkenis vind met onze dierbare, onze arme Harry die wij verloren hebben. Zullen we hem wekken ?

— Met welk doel ? vroeg de koopman zonder aarzelen. Wij weten niets van die jonge man.

— Een zo open aangezicht ! hernam de vrouw op dezelfde gedempte toon, met meer overtuiging nog. Een zo zuivere slaap !

Zij hadden goed te fezelen, het hart van de slaper sloeg er niet sneller om. Zijn ademhaling bleef rustig en zijn gelaatstrekken vertoonden geen teken van aandacht. Dame Fortuna liep rakelings langs hem aan, bereid om over hem een met goud beladen bui te laten uitregenen. De oude koopman had zijn enige zoon verloren en had geen erfgenaam wiens gedrag onberispelijk was. Avonturen van dit soort worden somtijds beleefd; men zou wedden dat zij het werk zijn van een toverfee; een jongeling die arm ingeslapen is, wordt wakker in een wereld van weelde en rijkdom.

— De koets is weer wegwaardig, heer !

Het oude paar schrok, bloosde en spoedde zich heen, overwegend dat zij misschien op het randje af aan een dwaasheid waren ontkomen. De koopman ging achterin de koets zitten en mediteerde over het overmaken van zijn fortuin aan een liefdadigheidswerk. Intussen sliep David Swan immer door...

IN HET VOLGEND NUMMER :
David en de booswichten
vervolg en slot.

MICKEY en de draak

Mickey droomt dat de koning zijn dochter belooft aan wie de draak overwint. Hij heeft het gedrocht voor het Paleis gebracht...

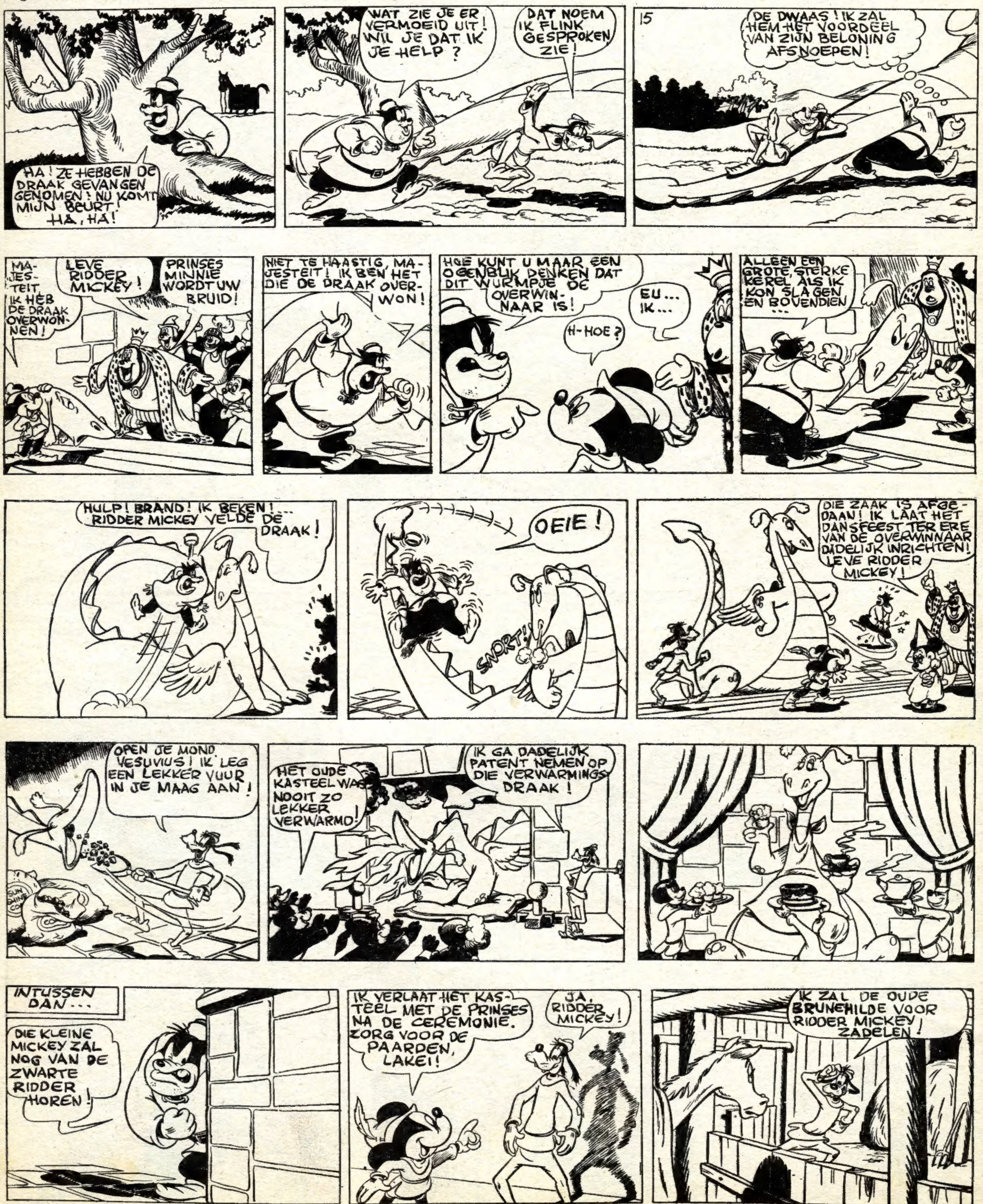

TOEKOMENDE WEEK : PETER ONTSLUIERT ZICH !

DINGO en AAGJE

Dingo heeft heel wat last met zijn tamme leeuwin Aagje, maar weigert er van te scheiden!

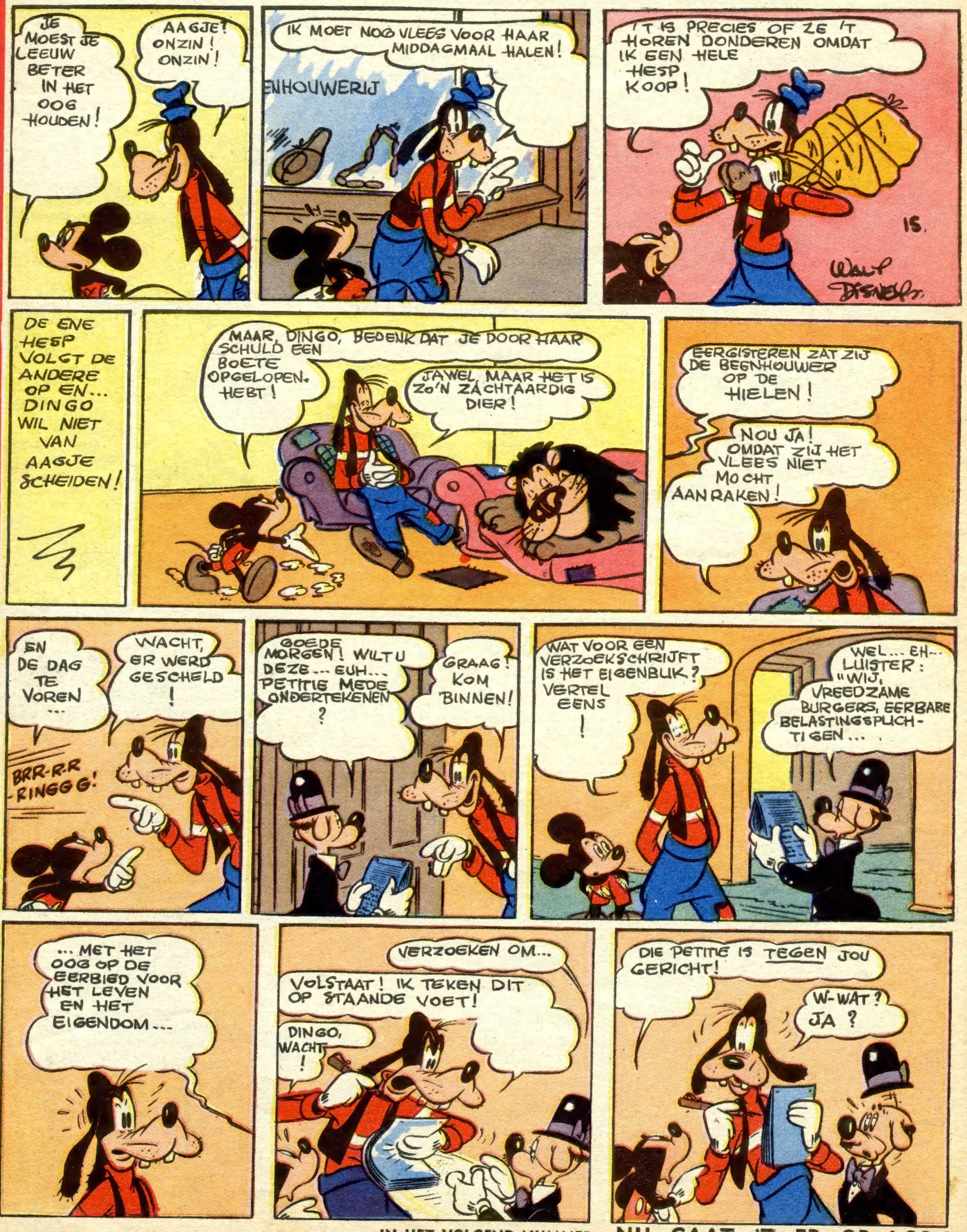

IN HET VOLGEND NUMMER: **NU GAAT 'T ER OP LOS!**

DONALD
gaat op jacht
313
313
GOLF CLUB
10-2
WALT DISNEY

WERKELIJKHEID OF LEGENDE?...

DE SCHAT VAN *Mespelare*

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

TOEN de Sansculottenbenden Vlaanderen overstroomden en de jongens opeisten voor hun leger, doken er velen onder in de wouden. Kort daarop werden alle klokken weggehaald, die als schroot zouden worden gebruikt. Mespelare dat in die tijd reeds een beiaard bezat, kwam eveneens op de lijst voor, maar op zekere nacht verdwenen de klokken en de gewijde misbenodigdheden op geheimzinnige wijze. Wanneer de kerken weer geopend werden, ging men op zoek naar deze schatten. Maar hoe het pleintje voor de kerk ook werd omgewoeld, men vond niets meer van het ingegravene terug en alles geraakte in de vergeethoek.

Op zekere morgen, echter, lang nadien, vond de koster, Tinus, in een geheime bergplaats, een verkleurd briefje dat nauwkeurige inlichtingen verstrekte omtrent de ligging van de gewijde voorwerpen.

Om twaalf uur, zo verklapte het briefje, bij heldere maneschijn, op dertig passen van de omheiningsmuur, naar de spits van de torenschaduw toe, ligt de gouden wieg begraven. De andere schatten bevinden zich in de schaduw van de haan.

Tinus las het schrift twee, driemaal door, eer hij goed begreep. Toen danste hij rond van vreugde. Een vondst!... Een schat!... En hij alleen kende er de ligging van!... Nu was hij rijk!... Want hij zou alles verkopen en Mespelare verlaten!... En wat was hij benieuwd om de gouden wieg te zien, die in vroeger tijd het kerststalletje had versierd!

De hele dag liep Tinus met muizenissen in het hoofd en 's nachts droomde hij van schatten, die door duivels werden bewaakt. Nee, alleen durfde hij het niet aan, zich op het spookuur buiten te begeven. Maar dan zou hij moeten delen... Misschien deed hij er beter aan, de pastoor over de vondst te spreken. Eerlijk duurt immers het langst!...

Maar tenslotte besloot hij er over te spreken met de forse smid, die vaar noch vrees kende. Die was dadelijk bereid de volgende nacht de kans te wagen. Voor alle zekerheid zou hij toch maar zijn zware hamer meenemen.

Reeds om half twaalf zaten ze verdoken achter de kerkhofmuur. De koster rilde van koude, maar nog meer van schrik. Langzaam kroop de maan hoger aan de hemel. Twaalf zware slagen dreunden over het slapende dorpje.

Zenuwachtig haalde Tinus het briefje te voorschijn en las voor: « Dertig passen... »

Hiernaast een afbeelding van de kerk van Mespelare op onze dagen.

B e m e r k de fraaie toren, waarvan spraak is in deze geschiedenis.

Werkelijkheid of legende?... De toren zwijgt...

Koortsachtig ging de smid aan het delven en legde na verloop van tijd voorzichtig een wiegje bloot, dat blonk en glinsterde in de maneschijn.

— En nu de rest! jubelde de smid, wijl Tinus beefde als een boomblad in de bries.

Weer woelde de smid de aarde om, ditmaal in de schaduw van de haan. Ook hier had hij vrij spoedig wat hij zocht. Het kistje dat hij opgehaald had weerstond niet aan de forse hamerslag. Het deksel werd opgelicht en... de twee mannen sloegen van het verschieten haast achterover. Wat een schat aan kelken, cibories en monstransen!... Al goud en zilver dat hen tegenlichtte in de fletse manestralen.

— Rijk! gilden ze. Schatrijk!...

Geen van beiden had iets gehoord van het gedruis dat eensklaps was ontstaan. Een zwarte gedaante als van een vogel was plots voor de maan gekomen en werd bij het naderen gestaag groter. Ten slotte stonden Tinus en de smid in volle duisternis.

Een dubbele kreet steeg ten hemel, afgrijselijk scherp en snijdend, als van mensen die in doodsgevaar verkeren en zich daar degelijk van bewust zijn. Er volgde een verschrikkelijk gekraak van beenderen, terwijl een afschuwelijke geur de lucht verpestte. Een helle, duivelse spotlach klonk over het dorp. Dan werd alles weer stil.

De volgende morgen werd de verdwijning vastgesteld van koster Tinus en de smid. Bij het zien van de twee gedolven putten waren er wel die meenden te begrijpen wat er was gebeurd. Uit vrees zwegen ze, temeer daar de putten, naar beweerd wordt, zich vanzelf weer vulden en men de kwade hand er dacht in te zien.

Was het een straf Gods of had de schat zichzelf gewroken?

Nooit durfde men het nog aan er naar te zoeken. En zo komt het dat in Mespelare de kleintjes nog steeds gewoon spelen op het pleintje vóór de kerk met zijn onvindbare, kostbare gouden wieg.

Ant. VAN DE VELDE.

De 7 van de week

MICKEY wenst alle kereltjes en kerlinnetjes wier patroonfeest deze week gevierd wordt, een prettige naamdag. Hartelijk gefeliciteerd!

17 JANUARI :
H. ANTONIUS (Abt)
18 JANUARI :
H. PRISCA
19 JANUARI :
H. CANUTUS
20 JANUARI :
HH. FABIANUS en SEBASTIANUS
21 JANUARI :
H. AGNES
22 JANUARI :
HH. VINCENTIUS en ANASTASIUS
23 JANUARI :
H. RAYMONDUS

De H. Agnes was een jonge maagd van Salerno die de marteldood stierf onder Diocletiaan. Zij was pas 13 jaar oud toen men haar uit het ouderlijk huis ontvoerde en vóór de Roomse stadhouder bracht, om haar te dwingen haar geloof in het openbaar te verloochenen. Hoe men haar ook zocht te verleiden, niets kon haar aan 't wankelen brengen. Zij stierf met buitengewone heldhaftigheid.

★ ★

Een goed verborgen kluif!

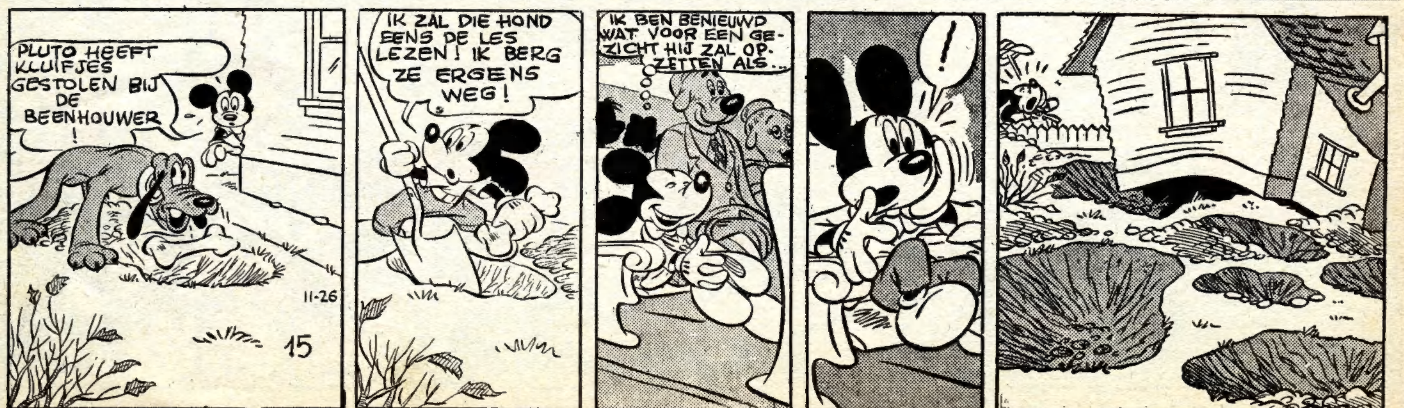

Dingo's geheugen

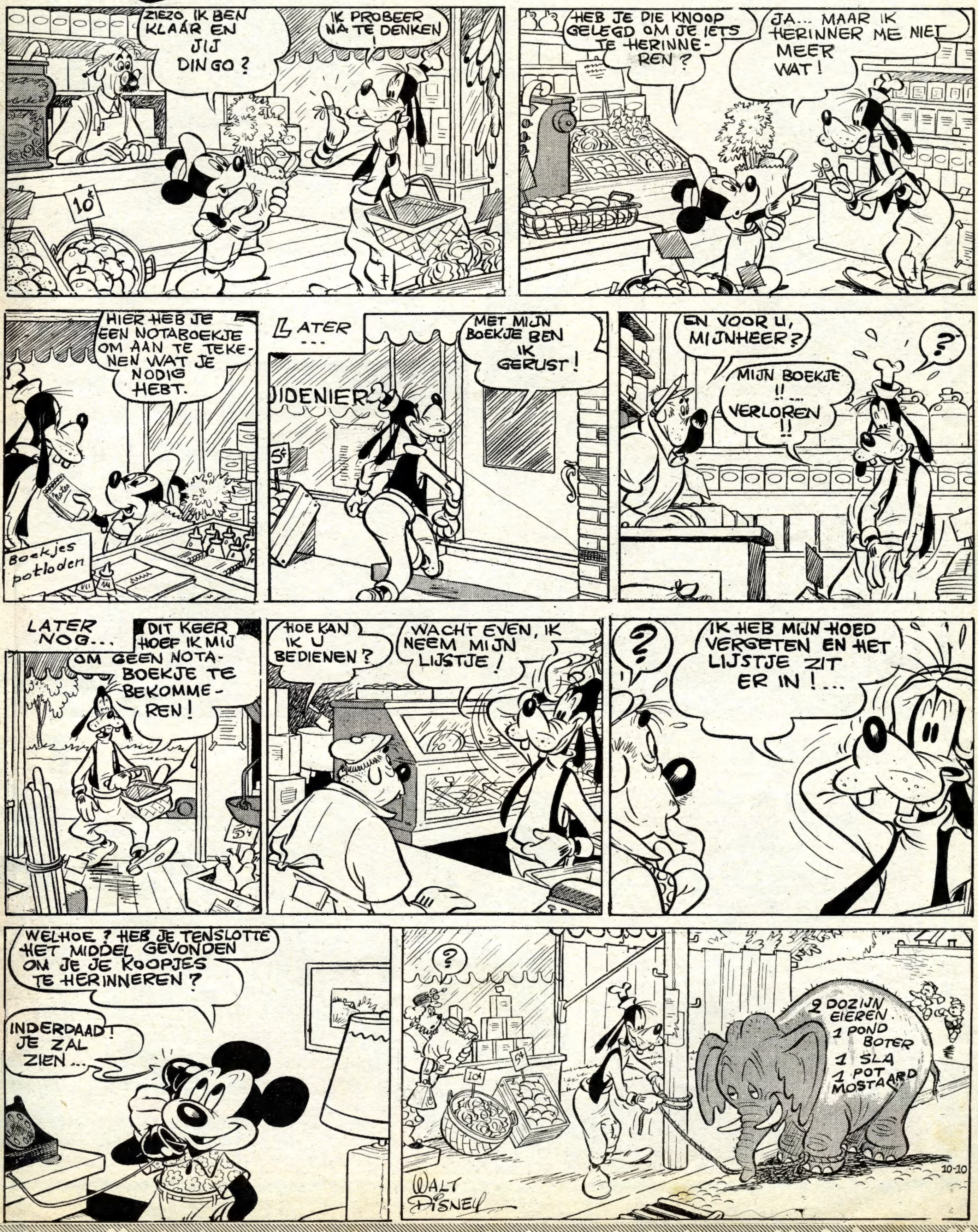

WALT DISNEY'S
Assepoester
JAK, HET KASTEELMUISJE HEEFT ASSEPOESTER VERWITTIGD, DAT EEN VREEMD VELDMUISJE GEVANGEN ZIT IN DE VAL VAN HAAR LELIJKE STIEF-MOEDER, EN ASSEPOESTER GAAT NAAR DE KELDER OM HET TE VERLOSSEN.
ARM KLEIN BEESTJE!... JAK, ZEG HAAR DAT WIJ VRIENDEN ZIJN!
DIT HIER IS ASSE-POESTER! ZIJ IS ZEER LIEF! ZUK, ZUK!
OE - DOE!... ZUK, ZUK!
ASSEPOESTER KLEEDT HET KLEINE MUISJE AAN: EEN HOEDJE, EEN TRUI EN SCHOENTJES. JAK KIJKT VROLIJK TOE.
ZIEZO! IK DOOP JE GUSTAAF, MAAR WIJ ZULLEN JE GUS HETEN!...
GUS!
EN ZIEHIER LUCIFER IN PERSOON, DE VALSE EN LISTIGE KATER VAN DE HARDVOCHTIGE STIEFMOEDER.
ZIJNE MAJESTEIT VINDT HET MISSCHIEN NOG WAT VROEG OM TE ONTBIJTEN, MAAR IK NIET!
2
DE TROUWE BRUNO, EEN BESTE VRIEND VAN ASSEPOESTER, EN LUCIFER SCHELDEN ELKAAR ALS NAAR GEWOONTE UIT IN DE KEUKEN. BRUNO MAG LUCIFER NIET.

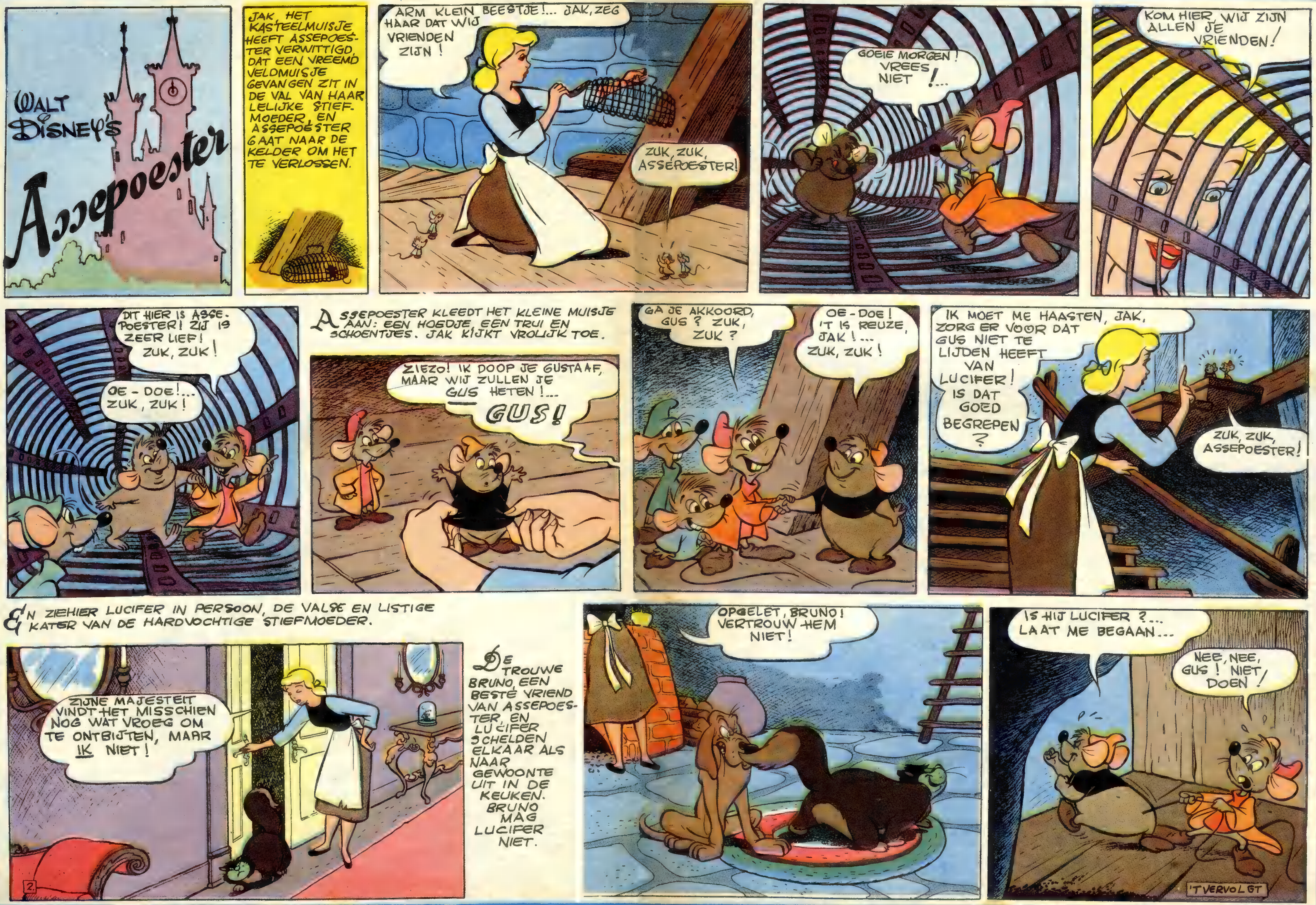
WALT DISNEY'S
Assepoester
JAK, HET KASTEELMUISJE HEEFT ASSEPOESTER VERWITTIGD, DAT EEN VREEMD VELDMUISJE GEVANGEN ZIT IN DE VAL VAN HAAR LELIJKE STIEFMOEDER, EN ASSEPOESTER GAAT NAAR DE KELDER OM HET TE VERLOSSEN.
ARM KLEIN BEESTJE!... JAK, ZEG HAAR DAT WIJ VRIENDEN ZIJN!
ZUK, ZUK, ASSEPOESTER!
GOEIE MORGEN! VREES NIET!...
KOM HIER, WIJ ZIJN ALLEN JE VRIENDEN!
DIT HIER IS ASSEPOESTER! ZIJ IS ZEER LIEF! ZUK, ZUK!
OE-DOE!... ZUK, ZUK!
ASSEPOESTER KLEEDT HET KLEINE MUISJE AAN: EEN HOEDJE, EEN TRUI EN SCHOENTJES. JAK KIJKT VROLIJK TOE.
ZIEZO! IK DOOP JE GUSTAAF, MAAR WIJ ZULLEN JE GUS HETEN!... GUS!
GA JE AKKOORD, GUS? ZUK, ZUK?
OE-DOE! 'T IS REUZE, JAK!... ZUK, ZUK!
IK MOET ME HAASTEN, JAK, ZORG ER VOOR DAT GUS NIET TE LIJDEN HEEFT VAN LUCIFER! IS DAT GOED BEGREPEN?
ZUK, ZUK, ASSEPOESTER!
EN ZIEHIER LUCIFER IN PERSOON, DE VALSE EN LISTIGE KATER VAN DE HARDVOCHTIGE STIEFMOEDER.
ZIJNE MAJESTEIT VINDT HET MISSCHIEN NOG WAT VROEG OM TE ONTBIJTEN, MAAR IK NIET!
2.
DE TROUWE BRUNO, EEN BESTE VRIEND VAN ASSEPOESTER, EN LUCIFER SCHELDEN ELKAAR ALS NAAR GEWOONTE UIT IN DE KEUKEN. BRUNO MAG LUCIFER NIET.
OPGELET, BRUNO! VERTROUW HEM NIET!
IS HIJ LUCIFER?... LAAT ME BEGAAN...
NEE, NEE, GUS! NIET DOEN!
'T VERVOLGT

ZUK, ZUK, ASSEPOESTER!
GOEIE MORGEN! VREES NIET !...
KOM HIER, WIJ ZIJN ALLEN JE VRIENDEN!
GA JE AKKOORD, GUS ? ZUK, ZUK ?
OE-DOE! 'T IS REUZE, JAK!... ZUK, ZUK!
IK MOET ME HAASTEN, JAK, ZORG ER VOOR DAT GUS NIET TE LIJDEN HEEFT VAN LUCIFER! IS DAT GOED BEGREPEN ?
ZUK, ZUK, ASSEPOESTER!
OPGELET, BRUNO! VERTROUW HEM NIET!
IS HIJ LUCIFER ?... LAAT ME BEGAAN...
NEE, NEE, GUS! NIET DOEN!
'T VERVOLGT

De Berenkaap

WAT ER TOT NU TOE GEBEURDE. — Een Russische expeditie (1890) overwintert in de ijsvelden van de Noordelijke poolcirkel en beleeft er de meest spannende avonturen — vaak levensgevaarlijk — in de strijd tegen het natuurgeweld en bij de jacht op de pooldieren. Onder de bemanning heerst echter geen volkomen eensgezindheid.

SERGE Mikaelovitch gaf zijn laatste instructies aan Etienne, die, vergezeld van Igarof, zich door Andreï naar de sloep liet brengen. Stilzwijgend nam hij met zijn gezel plaats, terwijl de boot naar de oever terugvoer om de jagers weer op te nemen en ze naar de rotspunt te brengen waar reeds de grondvesten van het winterverblijf waren gelegd. In weerwil van alles wat reeds gebeurd was, koesterde de graaf nog enige hoop in het welslagen der zending van Etienne Dupin. Het was dan ook niet zonder een levendige ontroering dat hij, bij het einde van de dag, de zwaargeladen sloep zag terugkeren en zich naar een rotsachtig eilandje richten, een ware klip, gelegen een weinig zuidwaarts van de Berenlandtong, op ongeveer 100 tot 150 vadem van de kaai.

Wat moest dat betekenen? Helaas! De verklaring welke Sokolief ervan gaf was maar al te aannemelijk. De muiters volhardden in hun opstand en daar zij het gevaar niet wilden lopen hun sloep door de jagers te zien ontnemen, hadden zij niet beter gevonden dan de kisten op het eilandje te ontschepen. Daar zouden de geleerden ze met hun enige gummiboot kunnen gaan halen. Konden zij dit niet, dan zouden zij moeten wachten tot het ijs sterk genoeg was om een verbindingsweg tussen de klip en de oever te verwezenlijken.

Igarof noch Etienne maakten trouwens deel uit van het transport. Zij waren op de Heilsbaai als gijzelaars achtergehouden ofwel waren zij er met de inventaris bezig.

De overlading duurde drie dagen, zonder dat men enig nieuws over de afgevaardigden ontving. Eindelijk kwamen Igarof en Etienne aan. Evenals de vorige zendingen werden zij op het eilandje aan wal gezet, vanwaar de gummiboot ze naar de Berenlandtong overbracht.

Alexander Ivanovitch was in de wolken. Behalve een kompas en een sextant had hij al de instrumenten teruggekregen, al zijn bokalen, al zijn flesjes, geheel zijn scheikundig en mineralogisch laboratorium, al zijn monsters, van de meest zeldzame tot de meest gewone. Volgens hem kon men zich onmogelijk op een meer ridderlijke manier gedragen.

Etienne betoonde zich niet zo opgetogen. Hij was van oordeel dat de muiters zich het leeuwenaandeel hadden toegekend. Niet alleen hadden zij al de brandstof achtergehouden, onder voorwendsel dat die tot de voorraad van de *Gossoudar* behoorde, maar zij hadden ook hardnekkig geweigerd de sloep terug te geven als zijnde afhankelijk van het schip. Het aandeel in de wapens en de munitie dat zij zichzelf hadden toegekend was niet precies door de wetten van de ridderlijkheid ingegeven en wat zij als de helft betitelden, was in werkelijkheid meer dan drie vierden van de voorraad. Gelukkig kenden zij de ontplofbare kogels niet en hadden er daarom in toegestemd hun die partij toe te kennen, welke in de ogen van de Franse ingenieur een uitzonderlijk belang had. Daarentegen hadden zij zich uiterst veeleisend getoond bij de verdeling van de likeuren en hadden er slechts met veel moeite in toegestemd een vaatje alcohol af te staan.

De graaf maakte geen enkele opmerking. Weliswaar was hun aandeel in de voorraden gering, vooral wat de bloem en de beschuiten betrof. Maar zij beschikten reeds over een zekere hoeveelheid bloem, die in de grot opgeslagen was en over verscheidene met vlees gevulde bergplaatsen. Hij hield zich bezig met het aan wal brengen van de kisten die op het eilandje blootgesteld stonden aan de vraatzucht der beren en aan het geweld der golven die, in geval van storm, alles konden meesleuren.

Alleen het fornuis dat olie kon verbranden moest voorlopig achtergelaten worden, daar het gewicht ervan de boot had kunnen doen zinken.

Voorlopig werd ook een met walrussenhuiden bedekte, kegelvormige tent opgeslagen; de vloer was bedekt met een breed stuk caoutchouc, in afwachting dat men ernstig zou kunnen voortwerken aan het winterverblijf, waarvan men de muren eerst in steen meende te bouwen. Bij gebrek aan tijd en werkkrachten echter, zou men zich tevreden stellen met blokken ijs of sneeuw. Deze materialen zouden niet lang op zich laten wachten. De 29 Augustus keerde de wind naar het noorden, het begon sterk te vriezen en de thermometer daalde plotseling van +9 tot —8 graden.

Weliswaar steeg de temperatuur kort nadien opnieuw, maar bepaalde tekens voorspelden maar al te duidelijk de nadering van de dagen der beproeving: de zonnekringen volgden elkaar veelvuldiger op, de nevels werden dichter, de zon verbleekte wanneer zij naar de elke dag in omtrek verminderende horizon neeg.

Buiten haar keuken, moest Vera zich ook met het stenen fornuis bekommeren, dat Yermak voor haar had uitgegraven en dat zij met walrussen-olie onderhield. Ook naaide zij in brede zakken het zachte en warme eiderdons dat op het eilandje was ingezameld.

De jagers hadden ook een buitenkansje: een grote witte beer, die ongetwijfeld het gure weder duchtte, kwam een schuilplaats zoeken in hun grot. Door een gelukkig toeval werd hij opgemerkt toen hij over de hoogvlakte liep en was het daardoor mogelijk hem met een enkele ontplofbare kogel te doden op het ogenblik waarop hij de grot wilde binnentreden.

Igarof wilde het vel van de onverwachte bezoeker, die hun een flinke voorraad vlees en een prachtige pels thuis bezorgde, bewerken. De graaf nam deze gelegenheid te baat om met oude stukken ijzer een soort traliewerk te doen vervaardigen, dat als deur dienst zou doen, ten einde zich tegen alle andere dergelijke bezoeken te vrijwaren.

Wanneer de storm luwde hield men zich opnieuw met de jacht bezig, daar men volstrekt brandstof nodig had. De buit was slechts gering: de vogels waren alle naar het zuiden vertrokken. De lichte boot maakte het hun onmogelijk walrussen aan te vallen; nauwelijks kon men beproeven zeehonden te verrassen. De sneeuw had nog geen vastheid genoeg om de sneeuwschoenen te gebruiken hij de achtervolging van de muskusossen of zelfs om vlees uit de bergplaatsen te halen en ze naar de landtong der Pinguins over te brengen om het te smelten.

Elke dag ontdekte men nieuwe behoeften waaraan het steeds moeiliker was te voldoen. Het licht doofde uit, de levensmiddelen slonken en de schemering werd steeds langer en kondigde de winter, de vreselijke winter aan, hetgeen betekende de duisternis, de stilte, de honger en de koude.

Toen Etienne Dupin zich met het voorbereiden van de overwintering op de landtong van de Berenkaap had gelast, was het zijn eerste zorg geweest vlakbij de grot welke als voorraadschuur dienst zou doen, een stevige woning te bouwen. Zij moest de hevigste koude kunnen trotseren en even goed kunnen weerstaan aan de aanvallen van hongerige beren als aan de geweldigste stormen.

Reeds waren de grondvesten uitgegraven en begon de vorm van het winterverblijf zich boven de grond af te tekenen,

toen de onzalige opstand van de bemanning de bouwmeester van twee noodzakelijke hulpmiddelen beroofde om zijn onderneming tot een goed einde te brengen: de armen van zijn matrozen en de steenkool.

De koude en de lange nacht waren in aantocht. Wat gedaan? Ieder ander zou de moed verloren hebben. Staalblauw echter vatte het meest dringende het eerst aan. Met wat hem nog aan mortel overbleef metselde hij de onderste opening van de grot dicht. Hij behield slechts een nauwe ingang, die afgesloten werd met een brede steen welke door twee beweegbare staven in de vorm van een Sint-Andrieskruis op zijn plaats werd gehouden. In de gaanderij welke toegang tot de grot verleende, werd zo goed en zo kwaad als 't ging een tent van zeehondenhuiden opgeslagen, van binnen bekleed met dikke pelzen welke tot op de grond neerhingen. De bodem was stevig platgestampt en daarna bedekt met een breed stuk caoutchouc, dat op zijn beurt bedekt was met ruwere huiden. Vera zorgde voor brede, met eiderdons gevulde zakken, waaronder men tenminste geheel gekleed kon slapen.

Desnoods kon deze even donkere als ongerieflijke krocht verwarmd en tegelijk verlicht worden met een lamp die in een blok speksteen was uitgehold. Het enige nadeel van de wijze van verwarming was een afschuwelijke reuk en een verstikkende atmosfeer.

Toen deze meer dan primitieve verblijfplaats na twee dagen werken voltooid was, verklaarde de graaf bij zijn terugkeer van de jacht, dat hij nog liever ter plaatse bevroor dan zich in zulke ellendige gevangenis te moeten opsluiten.

— Wij zullen stilaan trachten ons gerieflijker in te richten, waarde vriend, antwoordde de ingenieur. Maar alles moet met het begin begonnen worden.

— Wij hebben een kachel, merkte Sokolief op. Zou het niet eenvoudiger geweest zijn ze binnen in de grot te plaatsen? Daar zouden wij tenminste plaats genoeg gevonden hebben.

— Ik had er vóór u aan gedacht, Nikolaas Gregorevitch, maar ik heb die idee dadelijk weer moeten opgeven.

— Waarom?

— Omdat onze kachel niet de minste uitwerking zou gehad hebben onder die hoge gewelven, waarin bovendien talrijke openingen zijn waardoor de wind met zulke geweldige koude blaast, dat de grond zelfs in de lente niet eens ontdooit. Die gewelven bestaan trouwens uit slecht vastzittende grote blokken, welke ons voortdurend in gevaar zouden stellen ons onder hun gewicht te verpletteren. Zelfs indien zij hun evenwicht zouden bewaren, zou de uiterst strenge temperatuur ons toch onheroepelijk ten onder brengen.

— En toch beweerde u dat deze grot ons van groot nut zou zijn.

— Natuurlijk! Als voorraadschuur om ons vlees, ons buskruit, onze vaatjes olie en vet te bergen.

— Wij zullen er ook ons museum zeer behoorlijk kunnen onderbrengen, verklaarde Igarof, die steeds door zijn wetenschappelijke opzoekingen in beslag genomen was. En niets belet ons ook er onze boot en onze netten onder dak te brengen.

— Wij zouden beter doen ons zelf onder dak te brengen, merkte de graaf op, die steeds meer werd afgeschrikt door het vooruitzicht zes lange maanden in die benauwde krocht te moeten doorbrengen.

— Ik heb u toch gezegd, herhaalde Staalblauw, dat deze woning maar voorlopig is. Wacht tot de koude zich heviger laat gevoelen, en ik beloof u een gerieflijker verblijf.

— Waaron dan nog langer wachten? riep Sokolief uit.

— Waarom? Dat zou u toch moeten weten, waarde kapitein. Hoe hebt u, Rus, kunnen vergeten dat de winter uw beste bondgenoot is en dat de generalen Januari en Februari, zoals uw nationale liederen zeggen, u steeds geholpen hebben om uw vijanden te verslaan? Wacht dus naar deze uitnemende bondgenoot met zijn geleide van sneeuw en vorst. Met zijn hulp beloof ik u een paleis om de moeilijksten tevreden te stellen.

('t vervolgt.)

IN HET VOLGEND NUMMER :
ALLE HANDEN UIT DE MOUWEN!

Een WELDAAD gaat nooit verloren

★ ONS COMPLEET VERHAAL ★

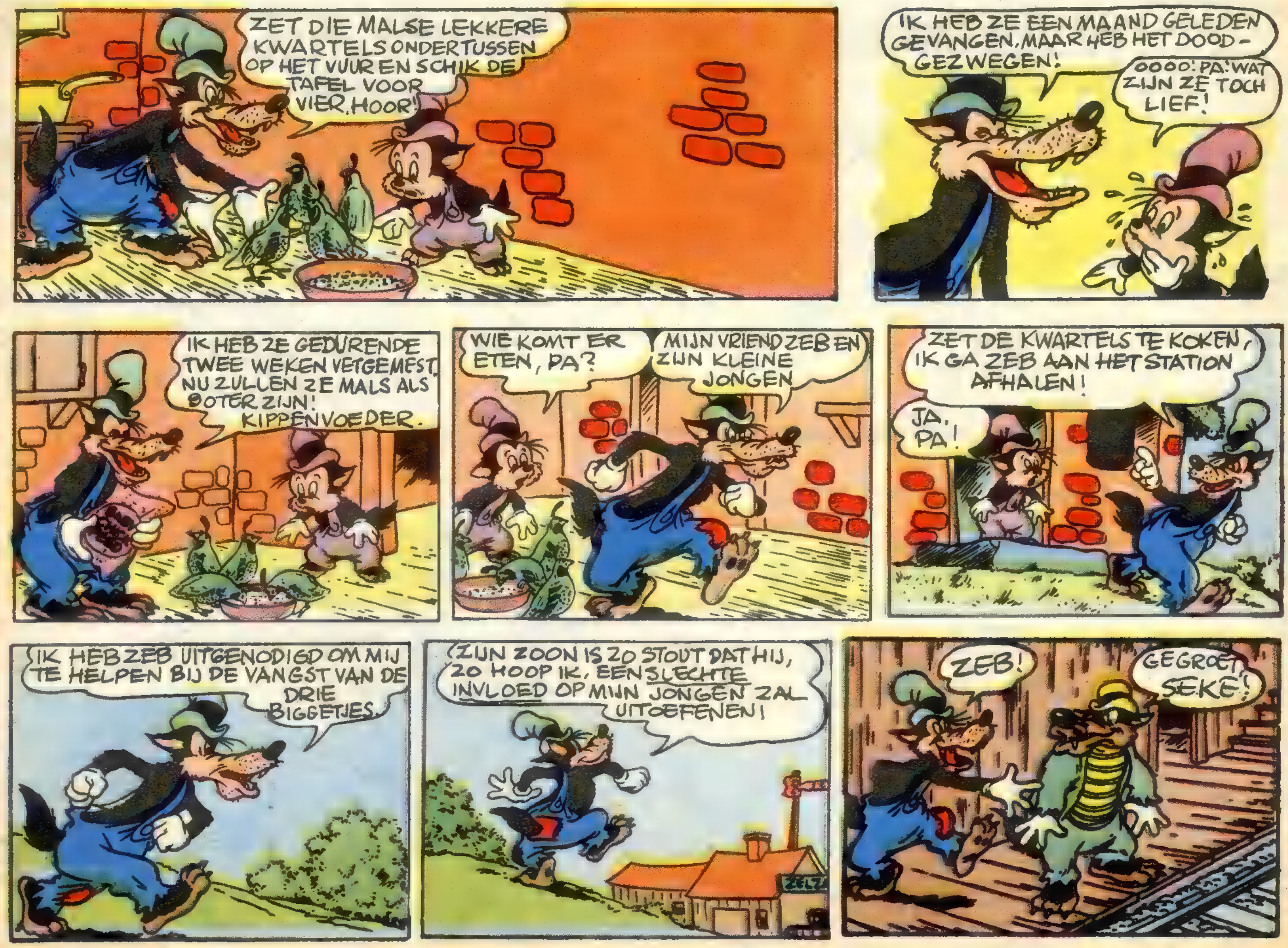

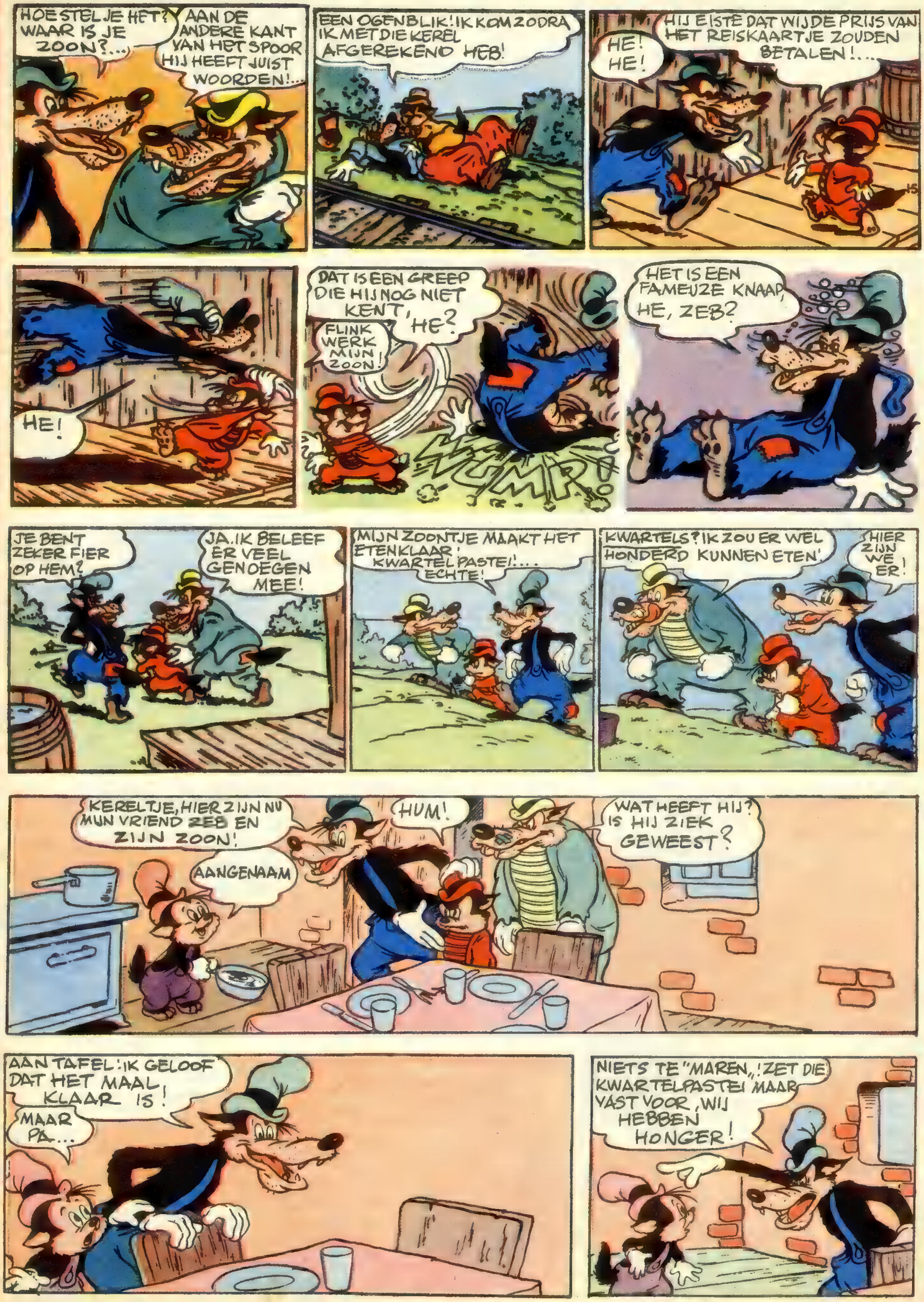
HOE STEL JE HET? WAAR IS JE ZOON?...
AAN DE ANDERE KANT VAN HET SPOOR HIJ HEEFT JUIST WOORDEN!...
EEN OGENBLIK! IK KOM ZODRA IK MET DIE KEREL AFGEREKEND HEB!
HIJ EISTE DAT WIJ DE PRIJS VAN HET REISKAARTJE ZOUDEN BETALEN!...
HE! HE!
HE!
DAT IS EEN GREEP DIE HIJ NOG NIET KENT, HE?
FLINK WERK MIJN ZOON!
WUMP!
HET IS EEN FAMEUZE KNAAP, HE, ZEB?
JE BENT ZEKER FIER OP HEM?
JA. IK BELEEF ER VEEL GENOEGEN MEE!
MIJN ZOONTJE MAAKT HET ETEN KLAAR! KWARTELPASTEI!... ECHTE!
KWARTELS? IK ZOU ER WEL HONDERD KUNNEN ETEN!
HIER ZIJN WE ER!
KERELTJE, HIER ZIJN NU MIJN VRIEND ZEB EN ZIJN ZOON!
HUM!
WAT HEEFT HIJ? IS HIJ ZIEK GEWEEST?
AANGENAAM
AAN TAFEL! IK GELOOF DAT HET MAAL KLAAR IS!
MAAR PA...
NIETS TE "MAREN"! ZET DIE KWARTELPASTEI MAAR VAST VOOR, WIJ HEBBEN HONGER!

HA! DIE PASTEI ZIET ER LEKKER UIT, IS 'T NIET ?
PA! IK WILDE JE WAT ZEGGEN OVER DIE...
STILTE!
IK ZAL JE BEDIE-NEN!
WELHOE! 'T IS PRECIES GEHAKT HOOI !...
15. 16
ZEB, WAT IS ER?
WAT ER IS ? ZEG MIJ VEELEER WAT ER NIET IN DIE PASTEI IS !
WAT ER NIET IN IS... WEL ALLE BLIKSEMS !
WAT IS ER GEWORDEN VAN DE KWARTELS DIE IN DE PASTEI HOEFDEN ?
DAT WILDE IK JE JUIST VERTEL-LEN, PA!
ZIJ WAREN ZO LIEF, ZO AARDIG, DAT IK ZE HEB LATEN VLIEGEN... EN IK HEB HET KIPPEN-VOEDER IN DE PASTEI GEDAAN !
HEB JE ZE LATEN VLIEGEN ?
O, DE DWAAS!
ACH! EEN SCHANDE BEN JE VOOR MIJ!
KOM, SEKE, WIJ GAAN DIE FAMEUZE BIGGETJES HALEN!
HALEN!? GOED EN WEL! MAAR ZE VANGEN!?
MAKKELIJK! IK HEB VAAK BIGGETJES GEVANGEN, HOOR!
DIT ZIJN GEEN GEWONE VARKENTJES ZEG!
HET ZIJN BIGGETJES AFIJN VARKENS !
DAAR IS HUN HUIS, ZEB !
HUM! EEN HUIS IN STEEN !... 'T IS FRAAI !...

VROEGER WOONDE HET ENE IN EEN HUISJE VAN STRO, HET ANDERE IN EEN HOUTEN HUISJE. MAAR NU WONEN ZE BIJ HUN BROER IN!
WE ZULLEN ZIEN OF DIT HUISJE AAN MIJN BLAASINSTRUMENT KAN WEERSTAAN! WACHT!
IK HEB GEPROBEERD!
JE BLAAST NIET HARD GENOEG!... KIJK MAAR EENS HIER!
ZIE JE HOE MAKKELIJK HET GAAT! EN NU BINNEN ONS VRACHTJE HALEN!...
HUM! HIER ZIJN MISSCHIEN BIGGETJES GEWEEST, MAAR IK ZIE ER GEEN!
JE HEBT ONS EEN GRAPJE VERTELD MET JE BIGGETJES, IS 'T NIET?
NEE, ZEB, NEE!
INDIEN IK 'T WIST, IK ZOU DENKELIJK WEL...
MOET IK HEM DE ARM BREKEN?
NOG NIET! IK VERGEEF 'T HEM, MAAR DAN MOET HIJ ONS DE KWARTELS TONEN!
MAAR... MIJN BAASJE LIET ZE VRIJ!
IK WED DAT HIJ NOOIT KWARTELS GEZIEN HEEFT!
KIPPENVOEDER! GRAANKORRELS! IS 'T NIET?
POLS OMWRINGEN?... HEM EEN BEEN BREKEN?... JA?...
WHRRR! WHRRR!
INTUSSEN...
HET IS ONTMOEDIGEND! IK KAN MIJN PAPA MAAR GEEN GENOEGEN DOEN!
DAT ZIJN DE KWARTELS DIE IK VANMORGEN HEB VRIJGELATEN!

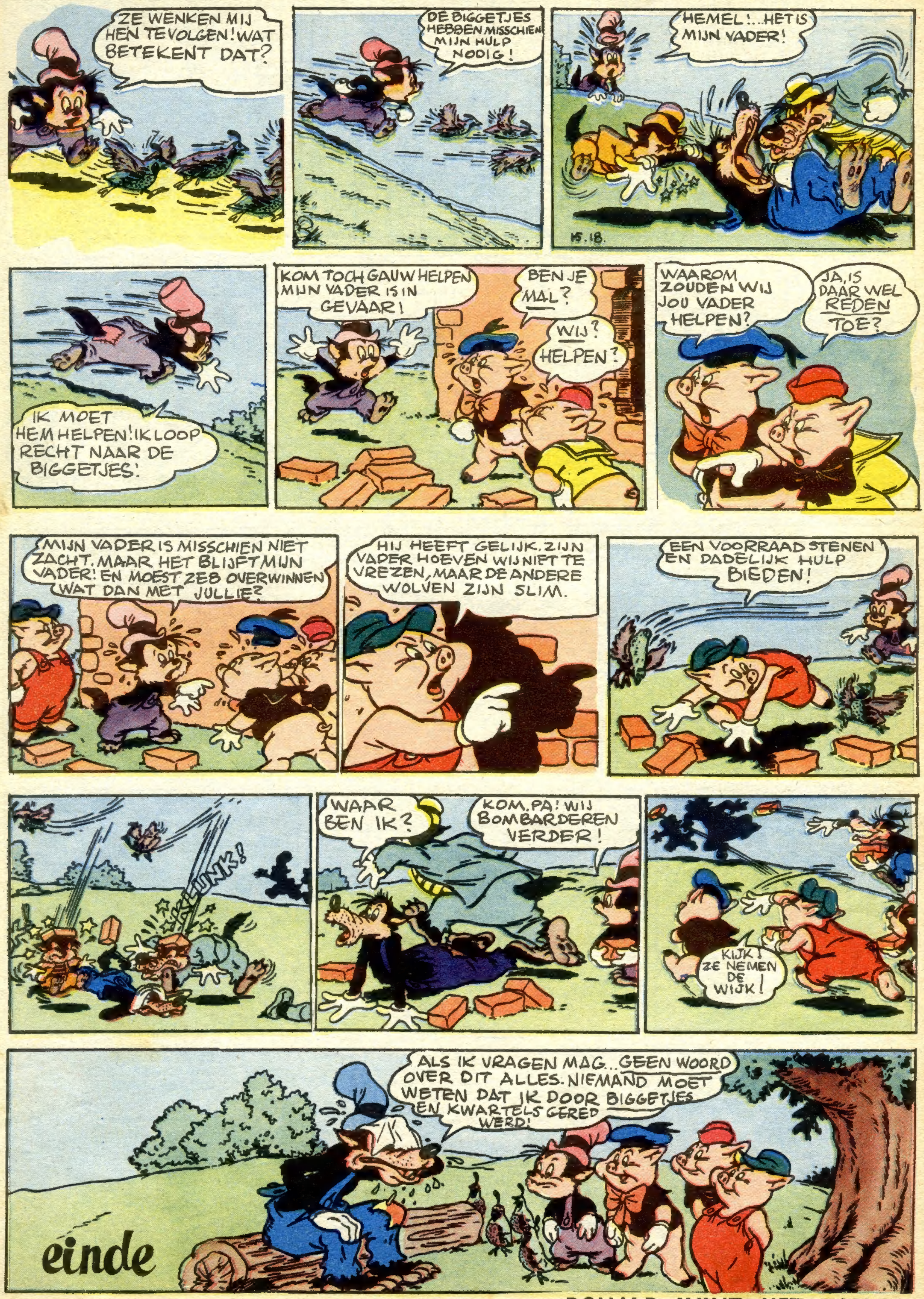

IN NUMMER 16 DAN: **DONALD WINT HET TOPLOT!**

Opgelet !... Aandacht !...

Alle lezertjes van « Mickey » mogen deelnemen aan de kleine prijskamp der zigzags uit dit nummer. Er zijn bij juiste oplossing 50 punten te winnen.

1) 20 voor de KRUISWOORDPUZZLE;
2) 20 voor het cijferraadsel « ALTIJD 34 ! »;
3) 10 voor het TRAPRAADSEL.

Het kruiswoordraadsel (rooster) en de figuren van het cijfer- en trapraadsel mogen nagetekend worden voor de oplossing ervan.

Er zijn 10 mooie prijzen aan deze wedstrijd verbonden :

1 : een abonnement van 6 maanden op « Mickey »;
2 en 3 : een abonnement van 3 maanden op « Mickey »;
4, 5 en 6 : een rijk geïllustreerd sprookjesboek (250 blz.);
7, 8, 9 en 10 : een prachtig verhalenboek.

Inzendingen : ten laatste op de post bezorgen de 25 Januari, onder gesloten en gefrankeerde omslag (1 fr. 75), gericht aan : MICKEY-MAGAZINE (wedstrijd), Hopstraat, 47, Brussel.

De winnaars worden in het blaadje bekend gemaakt.

Altijd is het 34!

Nee, Donald weet er geen raad mee ! Wie helpt hem ? Het komt er op aan de cijfers 1 tot en met 16 in de vakjes van dit bord te plaatsen, echter zo, dat het totaal van 4 cijfers steeds 34 is :

1. In horizontale lijn : A B C D en E F G H en I J K L en M N O P, steeds 34.
2. In verticale lijn : A E I M en B F J N en C G K O en D H L P, steeds 34.

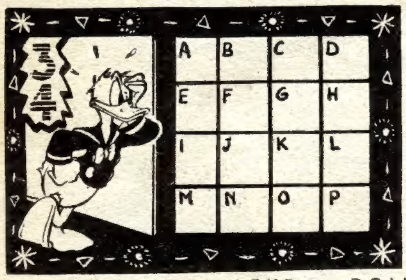

3. In diagonale lijn : A F K P en D G J M, alweer 34.
4. Totaal der hoeken : A B M P moet ook 34 wezen.
5. Blokjes van vier : A B E F en C D G H en I J M N en K L O P en F G J K, steeds 34 !

Moeilijk ?... He, he, het is een prijsvraag, zeg !... En er zijn 20 punten te winnen bij juiste oplossing.

MICKEY-REBUS

In onderstaand tekenraadsel zit een spreuk verborgen.

Nu moeten jullie eens goed kijken wat elke tekening voorstelt.

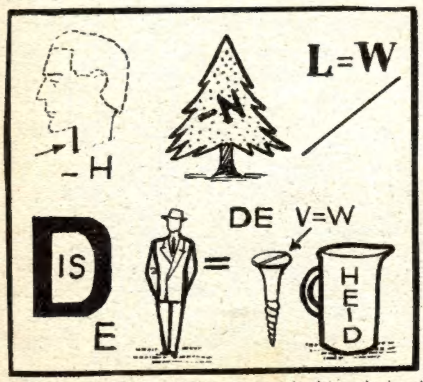

Wie aandachtig zoekt en nadenkt, vindt de spreuk wel. Tenzij... tenzij de spreuk zelf hier op hem toepasselijk is, maar dat... o, nee, foei ! (Oplossing in de derde kolom)

SUIKER en STOEL!

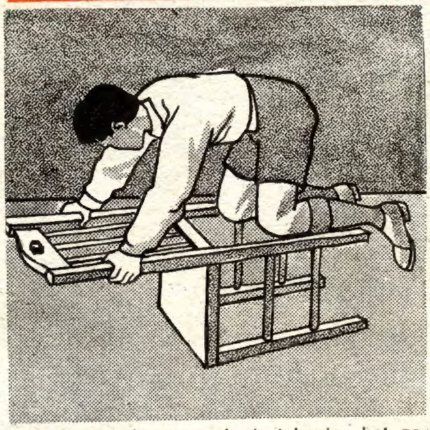

Leg een stoel neer zoals de tekening het aantoont. Plaats een klontje suiker op het dwarsblad van de rugleuning en verzoek een vriend plaats te nemen op de stoel, de knieën rustend op de dwarssport onderaan en de handen aan weerszijden van de leuning.

Nu verzoek je je vriend het klontje suiker met de mond weg te nemen. Dat zal nog zo gemakkelijk niet gaan. Het is hier zaak de wet van het evenwicht niet te verbreken en... wie 't beproeft, zal merken dat die wet tamelijk veel eist van het lichaam. Een kleine kwelling !...

Proef deze eens!

MODERNE FAMILIELEVEN

Vreemdeling. — Is hier iemand thuis ?

De kleine Emma. — Nee, mama heeft les aan de hoogeschool, Anna is naar het Atheneum, Bertha heeft dienst op de post en ik moet naar de schermoefeningen gaan. Wilt U papa soms spreken ?

Vreemdeling. — Zo ik hem niet stoor, jazeker !

De kleine Emma. — Volstrekt niet, hij is 't middagmaal aan 't gereedmaken.

Oplossing van het kruiswoord nº 14

In horizontaal lijn : 1. Hond. - 2. Kanaal. - 3. Bokst; Eg. - 4. Va; Gek. - 5. Ons; Eva. - 6. Lat; Ras. - 7. Kar; At. - 8. Na; Water. - 9. Moeras. - 10. Gems.

TRAPRAADSEL

De puzzle verschilt hierin van een kruiswoordraadsel, dat men in elk vakje niet één letter, doch wel een **lettergreep** moet plaatsen. Dit trapraadsel geldt eveneens voor de wedstrijd.

Invullen als volgt : 1. Naam van de hond van Mickey; 2. De heks uit de 7 dwergen kan het; 3. Iemand die van een rente leeft; 4. Een bekende soort rijnwijn; 5. Ander woord voor zenuwachtig.

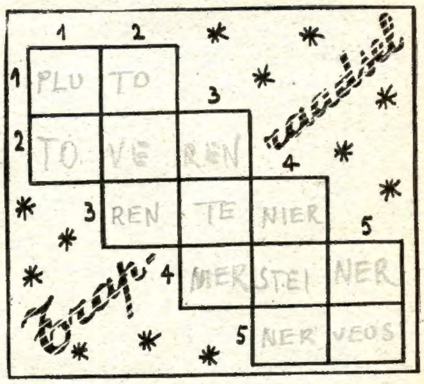

De in te vullen lettergrepen vormen dezelfde woorden in horizontale en verticale lijn. De te gebruiken lettergrepen zijn : REN - PLU - NIER - VEUS - TO - STEI - NER - TE - VE - TO.

Er zijn 10 punten te winnen bij juiste oplossing.

TREKRAADSEL OPLOSSING

Ziehier de te volgen weg bij het probleem uit Nr 14.

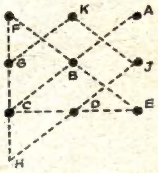

Uitgaande van A, gaat de weg verder over B, C, D, E, B, F, G, C, het ingebeelde punt H, en verder D, J, K, G. Zonder onderbreking !

Oplossing van de Mickey-rebus

De spreuk is :

HEID IN DE KAN.
ALS DE WIJN IS IN DE MAN, IS DE WIJS-

KRUISWOORDPUZZLE Nr 15

Horizontaal : 11. Nobel. - 12. Aanspreektitel voor een heer. - 13. Lidwoord. - 14. Afgesneden takje voor voortplanting. - 15. Ivoor. - 16. Vul in : FE. - 17. Afk. « Reichsmark ». - 19. Afk. « Junior ». - 20. Belgisch stadje op de Dender. - 22. Streng wol of garen. - 23. Afk. « Sint ». - 26. Vastgesteld bedrag dat men aan de accijnzen betalen moet. - 32. Grote deur.

Verticaal : 1. Omlaag. - 2. Persoon uit de adelstand. - 3. Dubbele klinker. - 4. Afk. « Middelbaar lager onderwijs ». - 5. Afk. « Ante Meridiem ». - 6. Dierenuitroep. - 7. 100 gram. - 8. Voor visvangst. - 9. Kinderen van oom of tante. - 10. Uitbouw. - 18. Voorschrift. - 21. Vul in : AO. - 22. Verbindingsklampje. - 24. Voorzetsel. - 25. Vermoeid. - 27. Vul in : AE. - 28. Afk. « Nomen Nescio ». - 29. Afk. « Lager onderwijs. - 30. Omgekeerde « vader ». - 31. Begin en einde van « Gram ». - 32. Afk. « Poste de Commande ». - 33. Vul in : IO. - 34. Sliert, ris, file.

Er zijn bij juiste oplossing 20 punten te winnen !

MICKEY en het eiland van de DOOD

Mickey en Pluto hebben in het eiland van de Dood af te rekenen met Blauwbaard. Deze gaat Mickey doden, wanneer plotseling...

VOLGENDE WEEK KOMT : BLAUWBAARD HERINNERT ZICH...

IN BELGIE GEDRUKT bij de N.V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », 47, Hopstraat, Brussel.